

Η πρώτη μας εβδομάδα στο σχολείο

Νέες αποστολές!

Επισκεφτήκαμε με τα παιδιά όλους τους χώρους του σχολείου μας. Τις επάνω τάξεις, τη γωνιά κάτω από τη σκάλα, το γραφείο της Αρχοντούλας και της Αναστασίας, μα και τον κήπο μας με τα χελωνάκια!

Παρατηρήσαμε έναν, έναν τους χώρους των τάξεων, τη μορφή τους, το σχήμα τους, καθώς και τα χρώματά τους. Στη συνέχεια μεταφερθήκαμε στην δική μας τάξη για να φτιάξουμε το σχολείο μας.

Κόψαμε χαρτονάκια σε διάφορα σχήματα και χρωματίσαμε το καθένα με το αντίστοιχο χρώμα του κάθε χώρου, του δώσαμε και το όνομά του, ενώ δεν παραλείψαμε να αναφερθούμε στους ανθρώπους που συναντάμε όταν πηγαίνουμε εκεί.

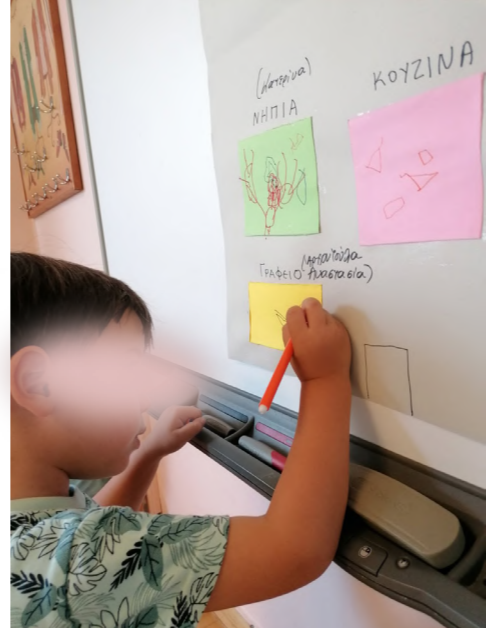
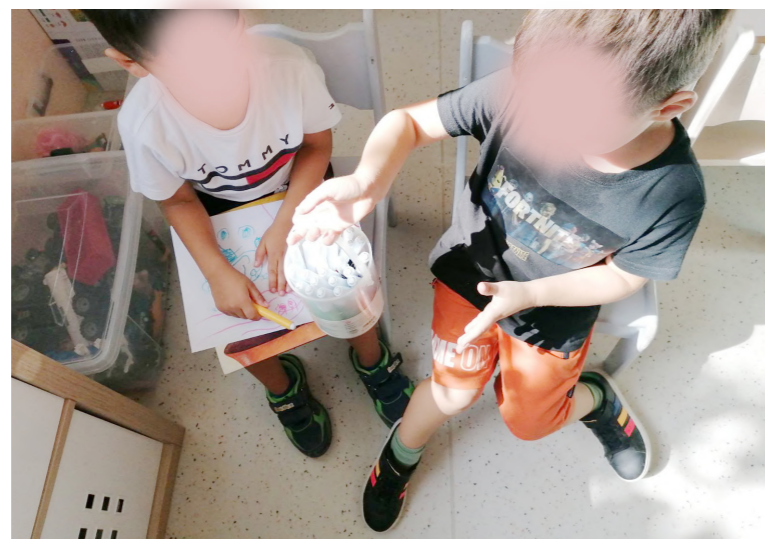

Ποιοι είναι στις άλλες τάξεις; Ξέρουμε κανέναν;

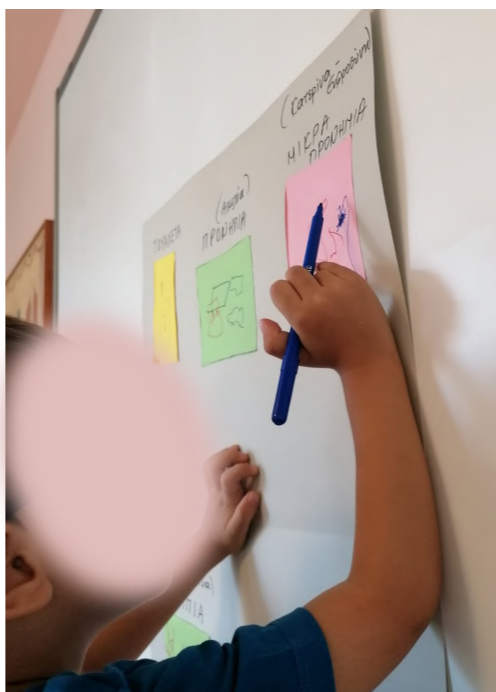

Οι πρώτες γνωριμίες των παιδιών και η εξοικείωσή τους με τον χώρο είναι αναγκαία για να νιώσουν μέρος μιας μεγαλύτερης κοινότητας καθώς και ασφάλεια.

Δημιουργήσαμε μια ζωγραφιά και την προσφέραμε στην τάξη των προνηπίων

Πρέπει να κάνω μικρά τα ανθρωπάκια για να χωρέσουμε όλοι

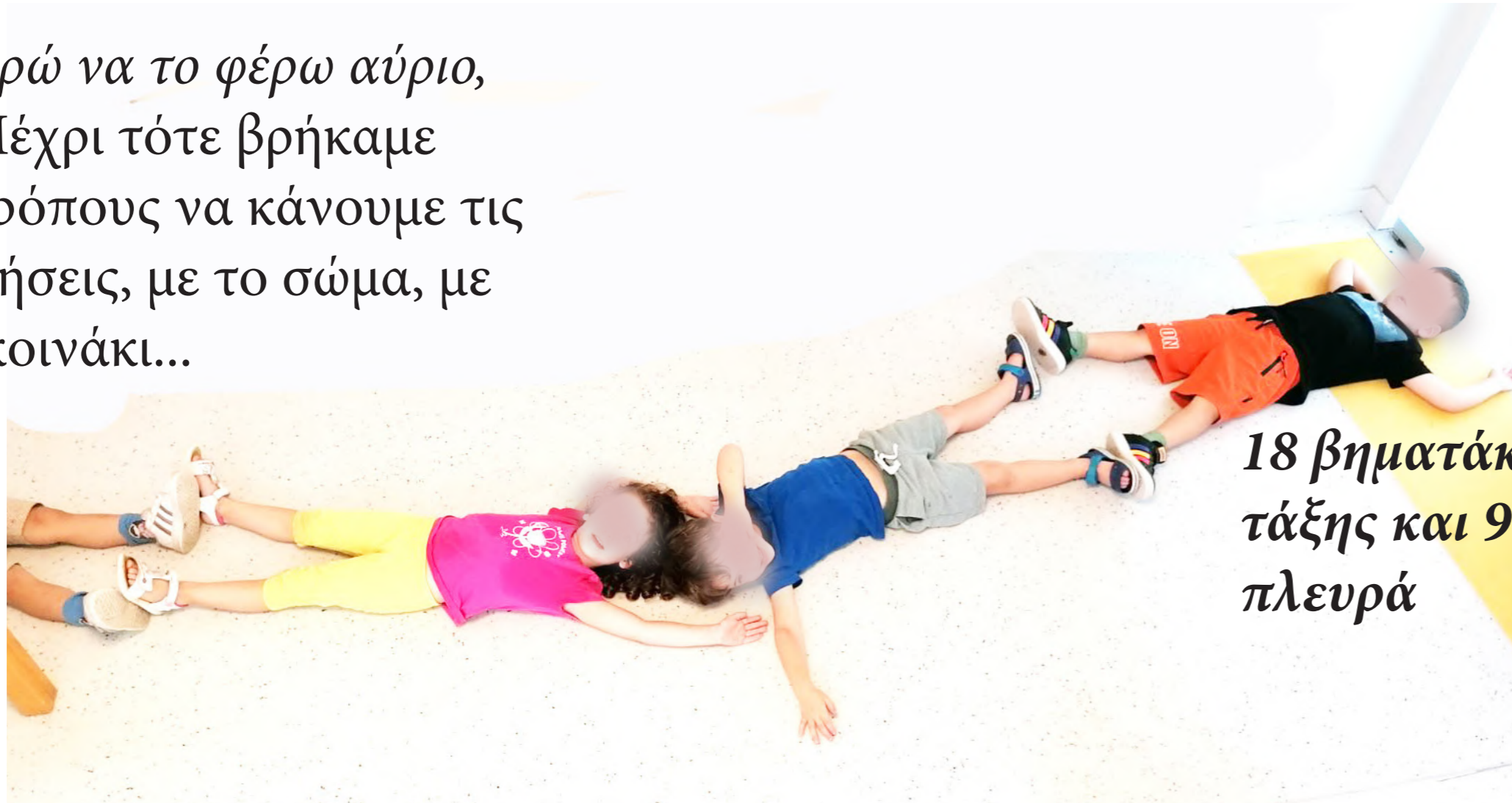
Ποια στοιχεία συνθέτουν το σχολικό περιβάλλον;

Οι πρώτες μας χαρτογραφήσεις ξεκίνησαν

**Πως θα μπορούσαμε να μετρήσουμε την
τάξη μας;**

*- Με μέτρο! Μπορώ να το φέρω αύριο,
είπε ένα παιδί. Μέχρι τότε βρήκαμε
ευφάνταστους τρόπους να κάνουμε τις
πρώτες μας μετρήσεις, με το σώμα, με
τουβλάκια, με σκοινάκι...*

*18 βηματάκια στο μακρύ μέρος της
τάξης και 9 βηματάκια στην άλλη
πλευρά*

Πόσα πηδηματάκια και πόσα μικρά
βηματάκια είναι η τάξη μας από τη μία
πλευρά στην άλλη;

Με τουβλάκια, πηδηματάκια και παιχνιδάκια μετρήσαμε όλο το σχολείο μας. Την επόμενη ημέρα που ρωτήσαμε πόσα τουβλάκια βάλαμε..; - 17 κυρία! Το ξέχασες;

Πω πω, είναι τόσα πολλά!

Μετρήσαμε μέχρι και τα σκαλοπάτια του σχολείου

Τοπία του εαυτού

Από ποιες εικόνες αποτελείται ο κόσμος των παιδιών; Ποια είναι τα στοιχεία εκείνα που επιλέγει κάθε παιδί για να παρουσιάσει τον εαυτό του στους άλλους; Τί διατηρώ στη μνήμη μου και πώς το εντυπώνω; Οι γονείς μου, τα αδέρφια μου, τα αγαπημένα ζώα μου, τα παιχνίδια μου, μια αγαπημένη ανάμνηση... Οι φίλοι που παίζω μαζί τους.

Μέσα από αποτυπώσεις δημιουργήθηκε ένα εργαστήριο συνάντησης και γνωριμίας. Ένα εργαστήριο ανιχνευτικό ως προς την προσωπική έκφραση του κάθε παιδιού.

Η αποτύπωση των ανθρώπων που μας περιβάλλουν, της οικογένειας, των φίλων, οι στιγμές που μοιραζόμαστε μαζί τους, τα παιχνίδια μας, είναι μια διαδικασία σημαντική όπου το παιδί καθώς σχεδιάζει, ξεδιπλώνει τον κόσμο του, συμβολοποιεί γεγονότα και παρουσίες στην ζωή του. Έτσι, με αρχικό σημείο αναφοράς το σώμα μας, το κάθε παιδί έκατσε μέσα στο χαρτί του και βαλθήκε να ζωγραφίζει και να απεικονίζει ό,τι περιβάλλει τον κόσμο του.

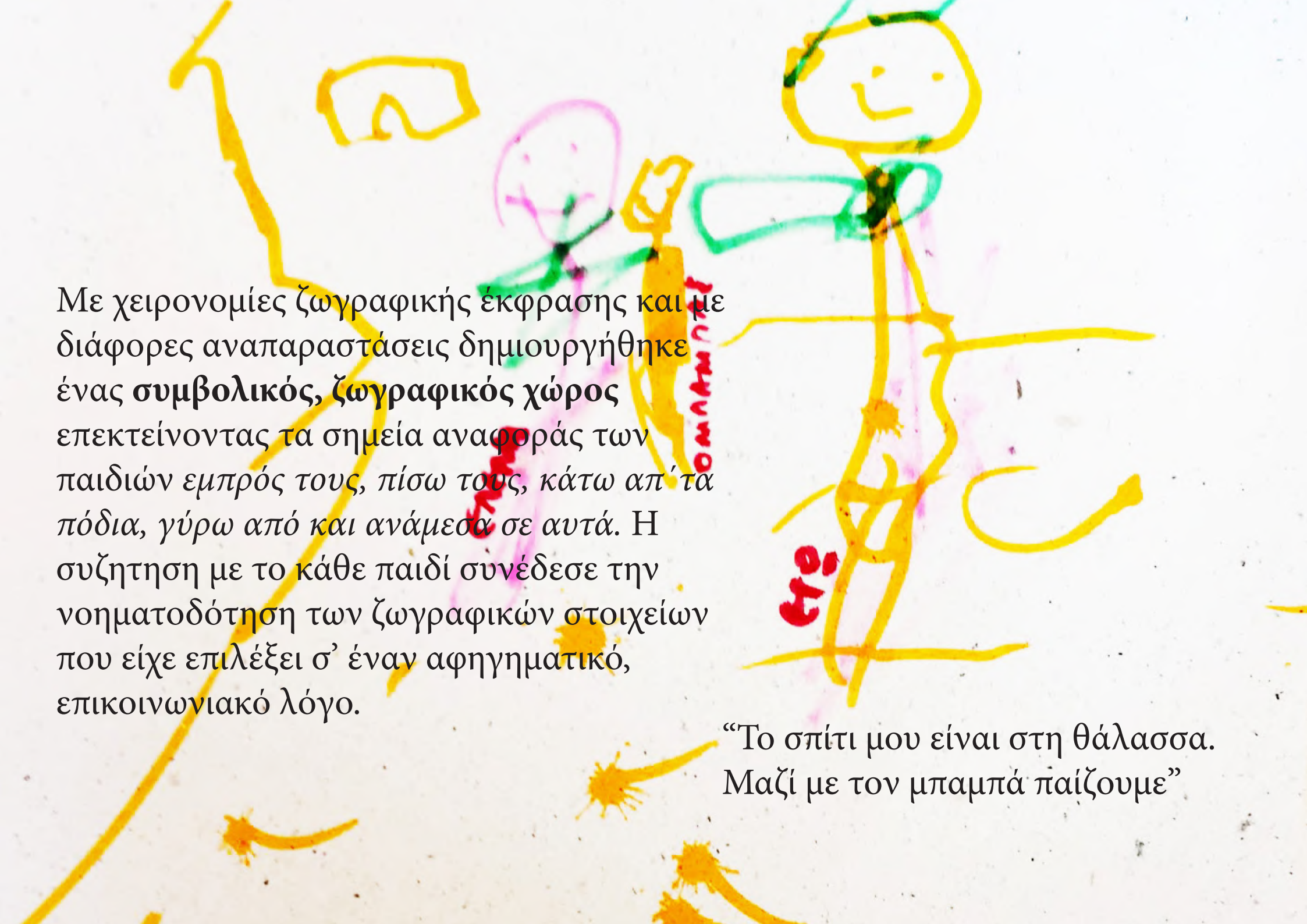

“Ο προπάππους μου που παίζαμε μαζί, αλλά αρρώστησε όταν ήμουν μικρός”

“Οι πύραυλοί μου και τα κοχύλια”

“Στο σπίτι μου, μου αρέσει να κατεβαίνω τις σκάλες”

A child's drawing on a white background. It features several stick figures drawn with yellow, green, and purple lines. One figure on the right is larger and has a smiling face. Another figure in the center has a purple head and a yellow body. A third figure is smaller and has a yellow body. There are red markings on the drawing, including the word 'ΕΙΣ' written vertically on the central figure's body and 'ΕΙΣ' written horizontally near the bottom of the larger figure. A large yellow line starts from the top left and curves downwards. There are also some yellow starburst-like shapes at the bottom of the page.

Με χειρονομίες ζωγραφικής έκφρασης και με διάφορες αναπαραστάσεις δημιουργήθηκε ένας **συμβολικός, ζωγραφικός χώρος** επεκτείνοντας τα σημεία αναφοράς των παιδιών εμπρός τους, πίσω τους, κάτω απ' τα πόδια, γύρω από και ανάμεσα σε αυτά. Η συζήτηση με το κάθε παιδί συνέδεσε την νοηματοδότηση των ζωγραφικών στοιχείων που είχε επιλέξει σ' έναν αφηγηματικό, επικοινωνιακό λόγο.

“Το σπίτι μου είναι στη θάλασσα.
Μαζί με τον μπαμπά παίζουμε”